

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی رفتار بتن متخلخل جهت دستیابی به طرحی بهینه و کاربردی در صنعت راهسازی

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهیار فعلی - دانشکده عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

شهاب الدین قهرمانی - دانشکده عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

بهنام نوری - دانشکده عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

سعید حجازی راد - دکتری تخصصی مهندسی ژئوتکنیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

همانگونه که از نام بتن متخلخل مشخص است، دارای تخلخل بالا و حالت اسفنج گونه می باشد. مصرف این گونه از بتن در روسازی جزو پرکاربرد ترین مواد در پروژه ها می باشد. این مواد به عنوان نوعی از مواد بکار گرفته شده در مسیر اصلی جاده، لازم است که نفوذپذیری، پایداری دینامیکی، مقاومت کافی و ثبات حجم داشته باشد. این نوع از بتن رواناب و آب باران را از داخل خود عبور داده و بدین ترتیب رواناب جاری شده در سطح زمین کاهش میابد و سبب می شود که سطح تراز آب سفره های زیرزمینی افزایش یابد. معمولا در مناطقی با رفت و آمد کم مانند پیاده رو مورد استفاده قرار می گیرد. در بتن های معمولی فضاهای خالی یا تخلخل بین ۲ تا ۵ می باشد. در صورتی که در بتن متخلخل به طور مرسوم این میزان حداقل ۱۵ تا ۲۵ می باشد. یکی از فواید بتن متخلخل بی نیازی به تاسیسات مخصوص هدایت رواناب یا سیلاب است. در این تحقیق مقاومت کششی و نفوذپذیری طرح اختلاط های مورد نظر مورد بررسی قرار گرفته است. هدف از این بررسی دستیابی به یک دانه بندی مشخص و ثابت در برابر عیار های سیمان مختلف به جهت رسیدن به بهترین نتیجه ممکن جهت استفاده در پیاده رو ها و مسیر های دوچرخه صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1436437>

